

Dosarul nr. 2ra-748/22
2-20054253-01-2ra-26052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Grozav)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malii, D. Dulghieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Burdujan și Marina Burdujan împotriva Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție „AD REM” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 mai 2020, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.41), Oleg Burdujan, reprezentat de avocatul Anatol Turchin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție „AD REM” Societate cu Răspundere Limitată, (în continuare „AD REM” S.R.L.), solicitând încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 93445 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, este proprietarul autoturismului de model „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx. La data de 19 septembrie 2018 a apelat la serviciile „AD REM” S.R.L. în vederea înlocuirii curelei generatorului, conform certificatului-comandă nr. 14397 din 19 septembrie 2018. La 21 mai 2019, în rezultatul exploatării autoturismului, din motive necunoscute, acesta s-a defectat. Întru elucidarea circumstanțelor apărute și în vederea aflării motivului real al defecțiunii, s-a deplasat cu autoturismul la centrul autorizat „VOLVO”. Drept urmare a analizei celor defectate, cât și stabilirea prețului de reparare a autoturismului, efectuate la data de 22 mai 2019 de către angajații centrului autorizat „VOLVO”, ultimii au indicat că, cauza defectării autoturismului este cureaua generatorului instalată de către pârât, cât și proasta calitate a acesteia. În acest sens a fost emis contul de plată a prejudiciului estimativ al lucrărilor de reparație auto în valoare de 93449 de lei.

Reclamantul a afirmat că, a încheiat cu „Expert Centru” S.R.L. contractul nr. 3005/19 cu privire la efectuarea unui raport privind constatarea pieselor deteriorate și evaluarea costului necesar pentru repararea automobilului de model „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx. Data examinării autoturismului a fost fixată

pentru 27 mai 2019. Prin cererea adresată către pârât la data de 23 mai 2019, s-a solicitat prezența unui reprezentat întru asistarea la executarea acesteia, care a avut loc la Centrul Specializat Auto „VOLVO”. Expertii „Expert Centru” S.R.L. au emis raportul privind constatarea pieselor deteriorate și evaluarea costului necesar pentru reparația autoturismului de model „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx, prin care s-a stabilit cauza impactului și anume că defectele exterioare a propulsorului sau agregatelor lipsesc. S-a mai stabilit că, cureaua generatorului a ieșit din funcțiune și o parte din ea a atins cureaua dințată de distribuție, ceea ce a provocat alunecarea arborelui cotit cu unul sau mai mulți dinți, ce duce la întâlnirea supapelor și pistoanelor în punctul de vârf, care a dus la deteriorarea autovehiculului. Costul total de reparare a autoturismului constituie suma de 93448,96 de lei.

În adresa pârâtului a fost expediat raportul menționat și a fost solicitată compensarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilegale și neglijente ale acestuia și anume suma de 93449 de lei.

Întru remediarea circumstanțelor apărute și tragerea la răspundere conform rigorilor legii, la data de 01 octombrie 2019 a depus o plângere la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței. Prin răspunsul ultimei, expediat la 01 noiembrie 2019, i s-a comunicat că nu dispune de pârghii legale pentru obligarea agentului economic în vedere soluționării revendicărilor înaintate.

De asemenea, reclamantul în vederea elucidării sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, a solicitat opinia „Expert Auto Plus” S.R.L., care a concluzionat că în rezultatul ruperii curelei neoriginale are loc distrugerea curelei mecanismului de distribuție și ulterior deteriorarea elementelor interioare ale chiulasei prin deformarea supapelor (fenomen de lovitură cu pistonul) și ruperea pasajelor compensatorilor hidraulici. Drept concluzie, în urma acțiunilor neglijente ale pârâtului „AD REM” S.R.L. de reparare a autoturismului de model „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx, au dus la deteriorarea acestuia, cauzând un prejudiciu considerabil în valoare de 93449 de lei.

Prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată depusă la 19 martie 2021, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.145-146), pretențiile au fost formulate de către reclamantii Oleg Burdujan și Marina Burdujan față de „AD REM” S.R.L., fiind, în esență, reiterate cerințele inițiale. Totodată, s-a precizat că în virtutea art. 20 alin.(1) Codul familiei, ambii sunt proprietarii autoturismului de model „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx.

Prin hotărârea din 16 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Burdujan și Marina Burdujan împotriva „AD REM” S.R.L. cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reiterat prevederile art. 1998 Cod civil, potrivit cărora cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, legiuitorul statuează că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a

nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate. Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

La caz, instanța de apel a apreciat solicitarea de încasare a sumei de 93445 lei cu titlu de prejudiciu material ca fiind nejustificată legal, în condițiile în care partea reclamantă nu a făcut dovada existenței vinovăției pârâtei de prejudiciul pretins a fi existat, ceea ce denotă privind netemeinicia acțiunii. Or, din probatoriul prezentat instanța nu a putut constata vinovăția intimatului pentru incidentul produs, defecțiunile apărute la automobil și prejudiciul survenit. Mai mult, instanța de apel a accentuat că reclamantii/apelanți pretind prestarea din partea pârâtei/intimată a unui serviciu și livrarea unui produs necorespunzător, dar pentru a proba acest fapt nu a fost prezentată nicio probă. La fel, partea nu a demonstrat legătura causală între instalarea curelei generatorului la 13 iulie 2018 cu defecțiunea produsă în mai 2019 necesitatea efectuării ulterioare a reparației mijlocului de transport. Mai mult, instanța de apel a reținut, că însăși partea reclamantă a indicat, că garanția pentru cureaua schimbată de „AD REM” S.R.L. era valabilă doar 6 luni, pe când incidentul la care se face referire a survenit în a 10-a lună după schimbarea componentului respectiv.

În condițiile stabilite, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului precum că, instanța de fond nu a aplicat legea corespunzător, cât și nu a dat apreciere probelor administrate în cadrul examinării cauzei, deoarece aceste argumente sunt pur declarative, nefiind demonstrată existența vreunei încălcări.

Instanța de apel a reiterat că, cerința în fond a apelanților este guvernată, în mare parte, de prevederile Legii cu privire la protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003. Astfel, aserțiunea apelanților referitoare la faptul că instanța de fond greșit a invocat art. 18³ alin. (11) al Legii nr. 105 din 13.03.2003 în legătură cu termenii minim de garanție de 6 luni prevăzut în cazul serviciilor de reparație a produselor de folosință îndelungată în perioada post garanție, nu-și are raționamentul întrucât termenul legal de garanție constituie 6 luni, iar kilometri declarați parcurși nu au fost demonstrați.

Nu au fost reținute de instanța de apel argumentele părții apelante precum că, instanța de fond a dat apreciere critică raportului nr. 3005/19-D din 31 mai 2019 privind constatarea pieselor deteriorate și evaluarea costului necesar pentru reparația autovehiculului „VOLVO XC60”, număr de înmatriculare xxxxx, întocmit de către evaluatorul „Expert Centru” S.R.L., Apostol Eugeniu, or, acest act a fost întocmit în lipsa reprezentantului intimatului „AD REM” S.R.L., care a fost somat la o dată ulterioară celei în care a avut evaluarea automobilului, ceea ce contravine prevederilor art. 155 alin. (3) Cod de procedură civilă, care prevede că pentru efectuarea expertizei la fața locului, este obligatorie citarea părților și altor participanți la proces interesați, aceștia fiind obligați să dea expertului orice explicație în legătură cu obiectul expertizei. Mai mult, instanța de apel a accentuat

că, această probă privind întinderea prejudiciului, nici nu are relevanță cazului, în situația când partea reclamantă nu a demonstrat existența vinovăției părții oponente de prejudiciul cauzat. La fel, instanța de apel nu a admis nota informativă nr. 349/02A, întocmită de „Expert Centru” S.R.L., ca probă care demonstrează existența vinovăției, deoarece, în primul rând, nu este clar care este calificarea persoanei ce a întocmit acest act și, în al doilea rând, deoarece în notă este indicat că: „ruperea curelei ... se produce rar și în situațiile instalării setului neoriginal cu defect principal accentuat constructiv sau a rolei de întindere”. Din concluzia expusă, instanța de apel nu a putut stabili cauza defecțiunii survenite la automobilul reclamantilor și legătura causală dintre prejudiciul cauzat și serviciul prestat de societatea pârâtă. În același context, instanța de apel a accentuat că, încă un moment esențial și, anume, perioada scursă de la data prestării serviciului și producerii incidentului, de aproximativ 10 luni.

În acest sens, instanța de apel a reiterat dispozițiile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. După cum s-a indicat anterior, partea reclamantă nu a prezentat probe, care să demonstreze pretențiile sale înaintate către partea oponentă și nu a probat vinovăția și legătura de cauzalitate dintre serviciul prestat de societatea pârâtă și fapta produsă, în rezultatul căreia li s-a cauzat un prejudiciu.

În contextul celor enunțate, instanța de apel a calificat ca fiind nejustificată solicitarea de repararea a prejudiciului material și încasare de la pârâtă a sumei de 93445 de lei pentru prestarea serviciului necorespunzător, în condițiile în care aceste acuzații s-au dovedit a fi doar declarative, nefiind confirmate în modul prevăzut de lege.

Prin încheierea din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind nefondată cererea depusă de „AD REM” S.R.L., în persoana administratorului Vladimir Caraman, cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Burdujan și Marina Burdujan împotriva „AD REM” S.R.L. cu privire la repararea prejudiciului material cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată, la apelul declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan împotriva hotărârii din 16 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 07 aprilie 2022, Oleg Burdujan și Marina Burdujan au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond, cât și instanța de apel nu au aplicat legea corespunzător, ori cele menționate și remarcate în actele judecătorești nu corespund circumstanțelor reale ale faptei, cât și nu au dat apreciere probelor administrate în cadrul examinării cauzei.

Totodată, au reiterat circumstanțele de fapt.

Recurenții au considerat că, instanța de apel și instanța de fond au dat o apreciere greșită circumstanțelor în actele judecătorești emise.

Prin nota informativă nr. 349/02A din 05 februarie 2020, întocmită de către SRL „Expert Auto Plus”, de către persoana acreditată în expertiza/evaluarea mijloacelor de transport, Andrian Ciobanu, s-a adus o claritate în vederea constatării

cauzei în urma căreia s-a creat prejudiciul solicitat. Actul ce atestă competența angajatului SRL „Expert Auto Plus” a fost anexat la materialele cauzei.

Concluziile instanței referitor la invocarea art. 18³ alin (11) al Legii privind protecția consumatorului sunt drept irelevante cauzei, ori nu a depășit limita de parcurs de 20000 km indicată în certificatul de garanție al intimatului.

Instanță de fond a examinat superficial circumstanțele cauzei, a dat o apreciere eronată a probelor administrate în cauza data.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 26 mai 2022 (Vol.II, f.d.24) a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la 30 mai 2022, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.26).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 februarie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 aprilie 2022, ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Oleg Burdujan și Marina Burdujan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oleg Burdujan și Marina Burdujan împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat